

GEORG SCHNEIDER EMLÉKEZETE

(1875-1960)

JESSEN, Hans: Georg Schneider. =
Zbl.Bibl. 75.Jg. 1961. I.H. 14-15.p.
Georg Schneider. - Nekrológ.

HARNACK, Axel von: Georg Schneider.
1876-1960. = Z.Bibl.Bibliogr. 7.Jg.1960.
3.H. 298-300.p.
Georg Schneider. 1876-1960. - Nekrológ.

1960.január 21-én,
életének 85.évében halt
meg Göttingenben Georg
Schneider, ez a külföldön
is széles körben
ismert és nagyrabecsült

német könyvtáros.

A Boroszlói Egyetemen végzett kiterjedt történeti és filológiai tanulmányokat. Első tudományos próbálkozása, a "Finanzielle Beziehungen der florentinischen Bankiers zur Kirche 1285-1304" /A firenzei bankárok pénzügyi kapcsolatai az egyházzal 1285-1304/ már mutatják későbbi műveinek jellemző jegyeit: a tudományos pontosságot, amely liberális szkepticizmussal, az ötletekben való gazdagsággal s bizonyos neolatin példákon iskolázott stilussal párosul.

Fényes egyetemi pálya várt volna rá. Az anyagi okokból választott könyvtárosi foglalkozás azonban valódi hivatásává lett. A boroszlói, majd a berlini egyetemi könyvtárba került; 1918-tól pedig az akkori berlini királyi könyvtárban /a későbbi Preussische Staatsbibliothek-ban/ dolgozott. 1945.februártól 1946-ban történt nyugdíjazásáig a göttingeni egyetemi könyvtárban szolgált.

A tollat azonban haláláig nem tette le a kezéből. Könyvtáros-nemzedékek nőttek föl mellette és tanultak tőle. Már 1907-ben megkezdte könyvtártudományi előadásait. Ez az ún. "Schneider-Kurse" lett egyrészt a berlini, másrészt a göttingeni könyvtárosiskola alapjává.

Irodalmi hírnevét első nagy művével, a "Handbuch der Bibliographie"-val /A bibliográfia kézikönyve, 1.kiad.: 1923., 4. bőv. kiad.: 1930./ s az ezt kiegészítő "Einführung in die Bibliographie"-val /Bevezetés a bibliográfiába, 1930./ alapozta meg. Ezt a művét orosz, görög, angol nyelvre is lefordították. Nemcsak írójának szerzett ez a mű nemzetközi hírnevet, hanem a bibliográfiának is tekintélyt a tudományos életben. Hogy ma a könyvtáros a bibliográfiát és

ennek gyermekét, a dokumentációt, mint saját tudományát műveli, ez talán Schneider könyvének legnagyobb érdeme. A feldolgozás módjában, a száraz anyagot elevenné tevő stílusban pedig talán egyetlen utódja sem multa felül.

Aki azonban Schneidert figyelmesen olvassa, azt is észre kell vegye, hogy ez a szorgalmas bibliográfus mégis bizonyos lenéző mosollyal illeti saját tevékenységét, azzal a bölcs mosollyal, amely a tudós munkálkodás közepette sem téveszti soha szem elől az életet és az embert.

Másik nagy művében, az 1951-1953-ban megjelent "Schlüsselliteratur"-ban az irodalomtudomány egyik kevés figyelemben részesült területét tárta fel. Ez a könyve az egyetemes irodalomtörténetírásnak lesz nélkülözhetetlen segédeszköze. A jövő kutatásai kiegészíthetők, helyesbíthetők megállapításait. Munkája azonban több, mint alapvetés: ihletés. /MÁ/

KÖZPONTI KÖNYVRAKTÁRAK

ORNE, Jerrold: Storage and deposit
libraries. = Coll. Res. Libr. 21. vol. 1960.
6. no. 446-452., 461. p.
Központi könyvraktárak.

A könyvtári együtt-
működés megvalósításá-
nak a központi raktáro-

zás területén még csak kezdeti megvalósulási formái vannak Amerikában. Szerző áttekinti ezeket: Hampshire Interlibrary Center, New England Deposit Library és a Midwest Interlibrary Center intézményeit. Itt a felgyült könyvanyag számára kellett többlethelyet biztosítani. A háború folyamán felmerült a könyvanyag biztonságosabb helyen való tárolásának a szüksége is.

Ezután szemügyre veszi a tényleges szükségleteket. Az átlag közművelődési könyvtárnak államonként vagy tájanként olyan központi raktárra volna szüksége, ahová ritkán használt állományát egy példányra selejtezve úgy tudná elhelyezni, hogy azért használni lehessen. Így a közművelődési könyvtár állománya könnyen használható, egyszinten tartott, szolgáltató állomány lenne. Ugyanigy a kisebb főiskolai és egyetemi könyvtáraknál is számolni lehetne olyan optimális nagyságú állománnyal, amelynél kb. ugyanannyi régi anyag men-